

Ρωμανός ο Μελωδός, τ' αιδόνι της Ορθοδοξίας

/ Πεμπτουσία

Ἦτανε στα παλιά τα χρόνια ένα παιδί

μεγαλωμένο μες στην εκκλησιά. Των ιερέων δεξί χέρι. Πρόφταινε σ' όλες τις δουλειές και στις ακολουθίες πάντα πρώτο. Ἦξερε πια απ' έξω κι ανακατωτά ψαλμούς και προσευχές και ευλαβικά διακονούσε στο ιερό σε κάθε λειτουργία.

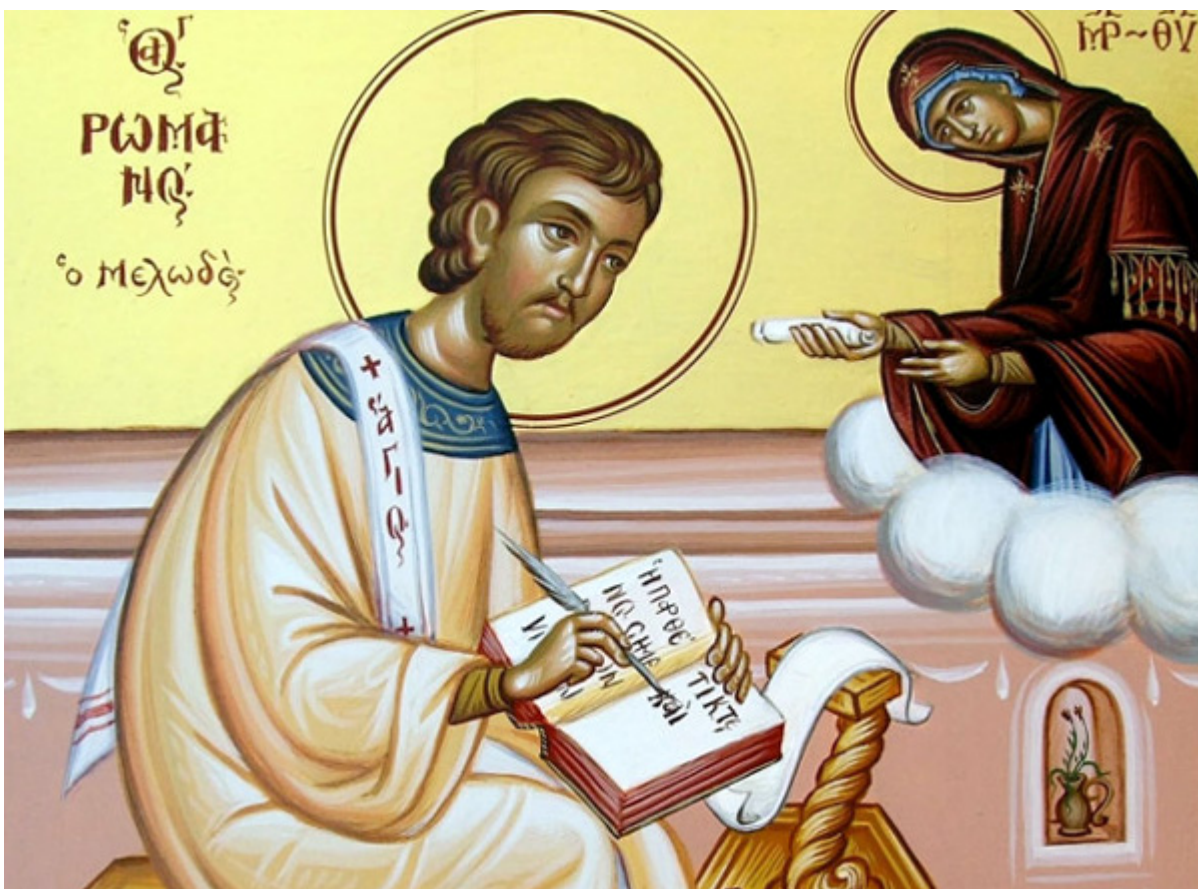
Πόσο του άρεσε η ψαλτική! Καμια φορά χωνόταν στο αναλόγι ανάμεσα σε ψάλτες και ψαλτάκια και όλο ήθελε κάτι να ψάλει στον Θεό.

Μα τον διώχνανε οι άλλοι. Ἦτανε, βλέπεις, πολύ παράφωνο το παιδί. Τόσο, που δεν καταλάβαινε κανείς τις έψελνε. Δεν ήθελαν να τον ακούν. Του λέγαν: «Όλα, μα όλα να τα κάνεις, Ρωμανέ - αυτό ήταν τ' όνομά του - μονάχα στο ψαλτήρι μην ανέβεις».

Ἐνα βραδάκι, εκεί, στην εκκλησιά της Παναγίας, όπου βρισκόταν η θαυματουργή εικόνα της Κυρίας Θεοτόκου, έπεσε ο Ρωμανός στα γόνατα. Με δάκρυα ικέτευε τη

Δέσποινα των Ουρανών να του χαρίσει της καλλιφωνίας το δώρο.

Παραμονή Χριστούγεννα. Κατάμεστη της Παναγιάς η εκκλησία. Κι εκεί, κοντά στο αναλόγι, μένει άφωνος ο ταπεινός ο Ρωμανός. Πού να τολμήσει ν' ανοίξει για ψαλμωδία το στόμα. Όλοι θα τον κοίταζαν περιπαικτικά, θα τον κορόιδευαν και θα του έλεγαν να πάψει. Στρέφει τα μάτια στην εικόνα. Δέεται βουβά... Κι εκεί που προσευχόταν το παιδόπουλο, το παίρνει αλαφριά ο ύπνος και βλέπει όνειρο θαυμαστό: Βγήκε, λέει, απ' την κορνίζα της εικόνας η ίδια η Παναγιά κι ήρθε κοντά του. Κρατούσε στο δεξί κοντάκι - εκείνο το κοντό, ελαφρύ ξύλο όπου τύλιγαν τα χαρτιά όπου είχανε γραμμένους τους ψαλμούς και τα τροπάρια. Το 'δωσε λέει, στον Ρωμανό και του 'πε να το φάει. Κι αυτός το πήρε, το 'φαγε και ξύπνησε αμέσως.

Με θάρρος στάθηκε κοντά στον πρωτοψάλτη, που είχε ανοίξει τα χαρτιά στον ύμνο της Παρθένου. Βγάζει φωνή ο Ρωμανός κι από τα στήθη του βαθιά ψάλλει, όπως λαχταρούσε, με μελωδία θαυμαστή: «Η Παρθένος σήμερα τον Υπερούσιον τίκτει...».

Αντιλαλούνε της εκκλησιάς οι θόλοι. Αντιβουίζουν τα καμπαναριά κι ο Ρωμανός ο μελωδός, το μέχρι λίγο πριν παράφωνο παιδόπουλο, δοξάζει την Κυρία Θεοτόκο για το δώρο.

Χίλια και περισσότερα τα ψάλματα που έγραψε ο Ρωμανός για τους αγίους και την Παναγιά.

Κοντάκια τα ονόμασε η Εκκλησία, για να θυμόμαστε το θαύμα με το άμουσο παιδί, τον Ρωμανό τον Μελωδό, τ' αηδόνι της Ορθοδοξίας, που τιμούμε σήμερα, 1 Οκτωβρίου.

Σ.Γ.Α.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

